

TEVBE SÛRE-İ ŞERİF'İ

(9. Sûre)

(Medine döneminde inmiştir. 129 âyettir.)

- 1.** Allah'tan ve Resul'ünden, andlaşma yaptığınız müşriklere bir ihtardır.
- 2.** Ey müşrikler! Bundan böyle yeryüzünde dört ay daha istediğiniz gibi gezip dolaşın. İyi bilin ki siz Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz. Allah kâfirleri mutlaka perişan edecektir.
- 3.** Ayrıca Hacc-ı ekber gününde Allah ve Resul'ünden insanlara bir ilândır. Allah ve Resul'ü müşriklerden uzaktır. Eğer hemen tevbe ederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Ve eğer yüz çevirirseniz, iyi bilin ki siz Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz. O kâfirlere acıklı bir azabı müjdele!
- 4.** Ancak kendileriyle andlaşma yaptığınız müşriklerden size olan ahidlerinde hiçbir eksiklik yapmamış ve sizin aleyhinizde hiçbir kimseye yardımda bulunmamış olanlar bu hükmün dışındadır. Siz de onlarla olan andlaşmalarınızın hükümlerini, kendilerine tanıdığınız süreye kadar tamamlayın. Şüphesiz ki Allah muttakileri sever.
- 5.** Haram aylar çıkınca artık o müşrikleri nerede bulursanız öldürün, onları yakalayın, hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin. Eğer tevbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekâtı da verirlerse onları serbest bırakın. Şüphesiz ki Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.
- 6.** Eğer müşriklerden biri senden eman dilerse ona eman ver. Tâ ki Allah'ın kelâmını dinlesin. Sonra onu güven içinde bulunacağı yere kadar ulaştır. Çünkü onlar gerçekten de bilgisiz bir kavimdirler.
- 7.** O müşriklerin Allah katında ve Resul'ü katında nasıl bir andlaşmaları olabilir? Ancak Mescid-i haram'da andlaştıklarınız hariç. Onlar size karşı dürüst davrandıkları müddetçe siz de onlara dürüst davranın. Şüphesiz ki Allah muttakileri sever.
- 8.** Onların nasıl andlaşmaları olabilir? Onlar size galip gelselerdi (sizin aleyhinize ellerine bir fırsat geçseydi), hakkınızda ne yemin ne de andlaşma gözetirlerdi. Onlar ağızlarıyla (dil ucuyla) sizi hoşnud etmeye çalışırlar, halbuki kalpleri istemez. Onların çokları yoldan çıkmış fâsıktırlar.
- 9.** Allah'ın âyetlerini az bir dünya menfaati karşılığında sattılar da insanları O'nun yolundan alıkoydular. Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür!
- 10.** Onlar bir mümin hakkında ne bir yemin gözetirler ne de bir andlaşma gözetirler. Çünkü onlar saldırganların tâ kendileridir.
- 11.** Bununla beraber kâfirlikten vazgeçip tevbe eder, namaz kılar ve zekât verirlerse, artık onlar dinde kardeşlerinizdir. Biz bilen bir kavme âyetlerimizi böyle açıklıyoruz.
- 12.** Eğer andlaşma yaptıktan sonra yeminlerini bozarlar ve dininize dil uzatırlarsa, küfrün önderlerine karşı savaşın. Çünkü onlar yeminleri olmayan kimselerdir. Umulur ki vazgeçerler (küfre son verirler).

- 13.** Yeminlerini bozan, Peygamber'i sürgüne göndermeye kalkışan ve ilk önce size karşı savaşa başlamış olan bir kavme karşı savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer siz inanıyorsanız, bilin ki asıl korkmanız gereken Allah'tır.
- 14.** Onlarla savaşın ki Allah sizin ellerinizle onlara azap etsin, onları rezil etsin, sizi onlara karşı galip kılsın ve müminlerin gönüllerini ferahlandırınsın.
- 15.** Ve onların kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah en iyi bilendir, hikmet sahibidir.
- 16.** Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri ve Allah'tan, Peygamber'inden ve müminlerden başkasını kendisine sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan bırakılacağınızı mı sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır.
- 17.** Müşrikler kendi küfürlerine bizzat kendileri şahit olup dururlarken, Allah'ın mescidlerini imar etme salâhiyetleri yoktur. Onların bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve onlar ateş içinde ebedî kalacaklardır.
- 18.** Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve âhiret gününe inanan, namazı dosdoğru kılan, zekât veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar imar eder. İşte hidayet üzere bulunanlardan olmaları umulanlar bunlardır.
- 19.** Siz hacılara su dağıtma işi ile Mescid-i haram'ı onarma işini; Allah'a ve ahiret gününe inananla, Allah yolunda cihad edenle bir mi tutuyorsunuz? Halbuki onlar Allah katında eşit değildirler. Allah zâlimler gürûhunu hidayete erdirmez.
- 20.** İman edenler, hicret edenler, mallarıyla canlarıyla Allah yolunda cihad edenler, Allah katında büyük dereceye sahiptirler. Kurtuluşa erenler de işte onlardır.
- 21.** Rableri onları kendi katından bir rahmet ve hoşnutluk ile içinde tükenmez nimetler bulunan cennetlerle müjdeler.
- 22.** Onlar orada ebedî kalacaklardır. Hiç şüphesiz ki Allah katında büyük bir mükâfat vardır.
- 23.** Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi dost edinmeyin. Sizden kim onları dost edinirse, işte onlar zâlimlerdir.
- 24.** Resulüm! De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız, kazandığınız mallar, durgunluğa uğramasından korktuğunuz alış-verişler, hoşunuza gitmekte olan meskenler, size Allah'tan ve O'nun Peygamber'inden, Allah yolunda cihaddan daha sevgili iseler, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah fâsıklar gürûhunu hidayete erdirip doğru yola iletmez."
- 25.** Andolsun ki Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etmişti. Hani o gün çokluğunuz size kendinizi beğendirmişti. Fakat hiçbir fayda sağlamamıştı. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti. Nihayet bozularak gerisin geriye kaçmıştınız.
- 26.** Bozgundan sonra Allah, Peygamber'ine ve müminlere sekinetini (huzur ve güvenini) indirdi. Sizin görmediğiniz ordular gönderdi ve kâfirleri azaba uğrattı. İşte kâfirlerin cezası budur.
- 27.** Sonra Allah bunun ardından yine dilediğinin tevbesini kabul eder. Zira Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

28. Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktirler. Onun içindir ki bu yıllarından sonra artık Mescid-i haram'a yaklaşmasınlar. Eğer (onlarla ticaretinizin kesilmesi sebebiyle) yoksulluktan korkarsanız, Allah dilerse yakında sizi kendi lütfuyla zenginleştirir. Çünkü Allah en iyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

29. Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah ve Resul'ünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyen kimselerle, boyunlarını büküp küçülmüşler olarak elleriyle cizye verinceye kadar savaşın.

30. Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur." dediler. Hıristiyanlar da: "Mesih (İsa) Allah'ın oğludur." dediler. Bu, daha önce inkâr edenlerin sözlerine benzeterek geveledikleri sözlerdir. Allah onları kahretsin! Nasıl da uyduruyorlar?

31. Onlar Allah'ı bırakıp hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rableri olarak kabul ettiler. Oysa kendilerine, bir olan Allah'a ibadet etmeleri emredilmişti. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. O, onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir.

32. Allah'ın nurunu ağızlarıyla üfleyip söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler hoşlanmasalar da Allah nurunu mutlaka tamamlayacaktır.

33. Dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamber'ini hidayet ve hak din ile gönderen O'dur. İsterse müşrikler hoşlanmasınlar.

34. Ey iman edenler! Şu bir gerçektir ki, hahamların ve rahiplerin çoğu insanların mallarını haksızlıkla yerler ve onları Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda sarfedip harcamayanlara acıklı bir azabı müjdele!

35. O biriktirilen altın ve gümüşlerin üzerleri o gün cehennem ateşinde kızdırılır, bunlarla onların alınları, yanları ve sırtları dağlanır. (Onlara denir ki:) "İşte bu kendiniz için yığdıklarınızdır. Yığdıklarınızı tadın!"

36. Gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısına göre Allah'ın katında ayların sayısı onikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte bu en doğru bir hesaptır. Öyle ise o aylar içinde kendinize zulmetmeyin. Müşrikler nasıl ki sizinle topyekün savaşıyorlarsa, siz de onlara karşı topyekün savaşın. Bilin ki, Allah takvâ sahipleriyle beraberdir.

37. Haram ayları geciktirmek, küfrü artırmaktan başka bir şey değildir. Çünkü onunla kâfir olanlar saptırılır. Bunu bir yıl helâl, bir yıl da haram sayarlar ki, Allah'ın haram kıldığına sayıca uysunlar da Allah'ın haram ettiğini helâl kılmış olsunlar. Onların kötü işleri kendilerine güzel gösterildi. Allah kâfirler gürûhunu hidayete erdirmez.

38. Ey iman edenler! Size ne oldu ki: "Allah yolunda elbirlik gazâya çıkın!" denilince yere mihlanıp ağırlaştiniz. Yoksa âhireti bırakıp da dünya hayatına mı râzı oldunuz? Fakat bu dünya hayatının kârı, âhiretin yanında pek az bir şeydir.

39. Eğer (çağrıldığıınız bu gazâya) elbirlik çıkmazsanız, Allah sizi pek acıklı bir azaba uğratar. Yerinize de başka (itaatli) bir kavmi getirir. Siz o Peygamber'i hiçbir şeyle zarara uğratamazsınız. Allah her şeye hakkıyla kâdirdir.

40. Eğer siz ona yardım etmezseniz, doğrusu Allah ona yardım etmişti. Hani kâfirler onu çıkarmışlardı da, o ikinin ikincisiydi. Hani onlar mağarada idiler ve o arkadaşına: "Üzülme! Allah bizimledir." diyordu. Allah da onun üzerine sekinetini (emniyetini) indirmişti ve onu sizin görmediğiniz askerlerle desteklemişti. Kâfirlerin sözünü alçalttıkça alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise en yüce olandır. Allah Azîz'dir, hikmet sahibidir.

- 41.** Gerek hafif gerek ağırlıklı olarak hepiniz elbirlik savaşa çıkın! Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla cihad edin! Eğer bilerseniz bu sizin için çok daha hayırlıdır.
- 42.** Eğer o sefer, yakın bir kazanç (ganimet) ve orta yollu bir sefer olsaydı, onlar mutlaka peşine düşer gelirlerdi. Fakat zahmetle gidilecek yol onlara uzak geldi. Bununla beraber: "Gücümüz yetseydi sizinle beraber elbette biz de sefere çıkardık." diyerek Allah adına yemin edeceklerdir. Bunlar kendi nefislerini helâka sürüklüyorlar. Allah biliyor ki onlar muhakkak yalancıdırlar.
- 43.** Allah seni affetsin! Doğru söyleyenler sana besbelli olup, yalancıları bilmeden önce, neden onlara izin verdin?
- 44.** Allah'a ve âhiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takvâ sahiplerini çok iyi bilendir.
- 45.** Senden ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlar, kalpleri şüpheye düşüp, şüphelerinde bocalayıp duranlar izin isterler.
- 46.** Eğer onlar çıkmak isteselerdi, elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların savaşa çıkmalarını uygun bulmadı ve onları yoldan alıkoydu. Onlara: "Oturanlarla beraber oturun!" denildi.
- 47.** Eğer içinizde onlar da (sefere) çıkmış olsalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmazdı ve mutlaka fitne çıkarmak isteyerek aranızı sokulurlardı. İçinizde de onlara iyice kulak verenler var. Allah zâlimleri gayet iyi bilir.
- 48.** Andolsun ki daha önce de fitne koparmak istemişler ve sana nice işler çevirmişlerdi. Nihayet hak geldi ve onlar istemedikleri halde Allah'ın emri galip geldi.
- 49.** İçlerinde öylesi de var ki: "Bana izin ver, beni fitneye düşürme!" der. İyi bilin ki onlar zaten fitneye düşmüşlerdir. Cehennem kâfirleri kuşatacaktır.
- 50.** Eğer sana bir iyilik dokunursa, fenalarına gider, sana bir kötülük erişirse de: "Biz daha önceden işimizi sağlama almıştık." derler ve sevinç içinde dönüp giderler.
- 51.** De ki: "Allah bizim için ne yazmış, ne takdir etmiş ise, ancak bize o ulaşır. O bizim sahibimizdir. Müminler yalnız Allah'a güvenip bağlansınlar."
- 52.** De ki: "Siz bize iki güzellikten başka bir şeyin gelmesini mi bekliyorsunuz? Halbuki biz Allah'ın kendi katından veya bizim ellerimizle size bir azap getireceğini bekliyoruz. Öyleyse bekleyedurun. Biz de sizinle beraber bekleyenleriz."
- 53.** De ki: "İster gönüllü ister gönülsüz infak edip durun, sizden aslâ kabul edilmeyecektir. Çünkü siz yoldan çıkan bir topluluk oldunuz."
- 54.** Onların infaklarının kabul olunmasına ancak şu mâni olmuştur: Onlar Allah'ı ve Resul'ünü inkâr etmişlerdir. Namaza üşene üşene gelirler, verdiklerini de istemeye istemeye verirler.
- 55.** Onların malları da çocukları da seni imrendirmesin. Çünkü Allah bunlarla dünya hayatında onların azaplarını artırmayı ve canlarının kâfirler olarak güçlkle çıkmasını istiyor.
- 56.** Sizden olmadıkları halde, sizden olduklarına yemin ederler. Oysa onlar korkak bir topluluktur.

57. Eğer onlar sığınacak bir yer, yahut mağaralar, ya da bir delik bulsalar, hemen oraya doğru yönelip koşarlardı.

58. Bazıları da sadakalar hususunda seni kınarlar. Eğer onlardan kendilerine verilse hoşlanırlar, verilmezse hemen kızarlar.

59. Keşke onlar Allah'ın ve Peygamber'inin kendilerine verdiği râzî olsalardı da: "Allah bize yeter. Yakında Allah bize lütfundan verir, Resul'ü de. Biz sadece Allah'a rağbet edip gönül bağlayanlarız." demiş olsalardı!

60. Sadakalar (zekâtlar), Allah'tan bir farz olarak ancak fakirlere, düşkünlere, (zekât toplayan) memurlara, kalpleri İslâm'a ısındırılacak olanlara, kölelik altında bulunanlara, borçlulara, Allah yoluna ve yolcuya mahsustur. Allah bilendir, hükmünde hikmet sahibidir.

61. Onların içinde öyleleri vardır ki, Peygamber'i incitirler. "O her söyleneni dinleyen bir kulaktır." derler. Resulüm! De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a inanır, müminlere inanır ve içinizden iman edenler için bir rahmettir." Allah'ın Peygamber'ini incitip üzenlere acıklı bir azap vardır.

62. Münafıklar, sizi memnun etmek için Allah'a yemin ederler. Eğer iman etmiş iseler, Allah'ı ve Peygamber'i memnun etmeleri daha uygundur.

63. Bilmiyorlar mı ki, Allah'a ve Resul'üne karşı koyan bir kimseye elbette içinde ebedî kalacağı cehennem ateşi vardır. İşte bu en büyük rüsvaylıktır.

64. Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir sûrenin inmesinden çekiniyorlar. De ki: "Siz alay edin bakalım! Allah çekindiğiniz şeyi kesinlikle ortaya çıkaracaktır."

65. Eğer onlara soracak olursan: "Biz sadece lâfa dalmış şakalaşıyorduk." derler. De ki: "Allah ile, O'nun âyetleriyle ve O'nun Peygamber'i ile mi alay ediyorsunuz?"

66. Hiç özür beyan etmeyin! Çünkü siz inandıktan sonra inkâr ettiniz. İçinizden bir kısmını affetsek bile, suçlu olduklarından dolayı bir kısmına da azap edeceğiz.

67. Münafık olan erkeklerle, münafık olan kadınlar birbirlerine benzerler. Kötülüğü emreder ve iyilikten sakındırırlar ve Allah yolunda harcamaktan ellerini sıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. Münafıklar fâsıkların tâ kendileridir.

68. Allah münafık erkeklere, münafık kadınlara ve kâfirlere ebedî kalacakları cehennem ateşini hazırlamıştır. Bu onlara yeter. Allah onlara lânet etmiş, rahmetinden uzaklaştırmıştır. Onlar için sürekli bir azap vardır.

69. Siz de tıpkı kendinizden öncekiler gibisiniz. Oysa onlar sizden daha güçlü, kuvvetli, mal ve evlatça sizden daha varlıklı idiler. Dünya nimetlerinden paylarına düşen kadar zevk sürdüler. Sizden öncekiler kismetlerine düşen kadarıyla nasıl zevk sürmek istedilerse, siz de onlar gibi kismetinize düşen kadarıyla zevk sürmeye baktınız, siz de sizden önce (batağa) dalanlar gibi (batağa) daldınız. İşte bunların dünyada ve ahirette bütün amelleri heder olup gitti ve işte bunlar hep hüsrân içinde kalanlardır.

70. Onlara kendilerinden öncekilerin, Nuh, Âd, Semud kavimlerinin, İbrahim kavminin, Medyen halkının ve altüst olmuş şehirlerin haberi gelmedi mi? Peygamberleri onlara apaçık deliller (mucizeler) getirmişlerdi. Allah onlara zulmetmemiş, onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

71. Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velileri (dostları ve yardımcıları)dırlar. Onlar iyiliği emreder, kötülükten menederler. Namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler. Allah'a ve Peygamber'ine itaat ederler. İşte Allah onlara rahmet edecektir. Şüphesiz ki Allah Aziz'dir, hüküm ve hikmet sahibidir.

72. Allah mümin erkeklere ve mümin kadınlara, altlarından ırmaklar akan cennetler vaad buyurdu. Orada ebedî kalacaklardır. Hem de Adn cennetlerinde hoş meskenler vâdetmiştir. Allah'ın hoşnud olması ise hepsinden büyüktür. İşte asıl büyük kurtuluş da budur.

73. Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir!

74. Onlar, kötü bir şey söylemediklerine dâir Allah'a yemin ederler. Onlar o küfür kelimesini kesinlikle söylediler. İslâm'dan sonra küfre saptılar. Ve o başaramadıkları cinayeti tasarladılar. Halbuki intikam almaya yeltenmeleri için Allah'ın ve Resul'ünün onları lütfundan zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep yoktu. Eğer tevbe ederlerse haklarında hayırlı olur. Şayet yanaşmazlarsa Allah onları dünyada da, ahirette de acıklı bir azaba uğratar. Yeryüzünde onları koruyacak veya onlara yardım edecek bir kimse de bulunmaz.

75. Onlardan kimi de: "Eğer Allah lütf ve kereminden bize verirse, andolsun ki sadaka vereceğiz ve iyilerden olacağız." diye O'na kesin söz verdiler.

76. Allah onlara lütfundan verince, onda cimrilik edip yüz çevirdiler, sözlerinden döndüler.

77. Allah'a verdikleri sözden döndükleri ve yalan söyledikleri için, Allah kendisiyle karşılaşacakları güne kadar onların kalbine nifak sokmuştur.

78. Bilmezler mi ki Allah, onların sırlarını da gizli konuşmalarını da bilir. Ve Allah, gaybları çok iyi bilendir.

79. Sadaka vermek hususunda gönülden davranan müminleri ve güçlerinin yettiğinden başkasını bulamayanları çekiştirip onlarla alay edenler var ya, Allah işte onları maskaraya çevirmiştir. Onlar için acıklı bir azap vardır.

80. Resulüm! Onlar için ister mağfiret dile, ister dileme. Onlar için yetmiş defa af dilesen de Allah onları aslâ bağışlamayacaktır. Bu, onların Allah'ı ve Peygamber'ini inkâr etmelerinden ötürüdür. Çünkü Allah, fâsıklar gürûhunu hidayete erdirmez.

81. Allah'ın Resul'üne muhalefet etmek için (savaştan) geri kalanlar, oturup kalmalarına sevindiler. Mallarıyla canlarıyla Allah yolunda cihad etmeyi çirkin gördüler ve (savaşa çıkmak isteyenlere de): "Bu sıcakta sefere çıkmayın!" dediler. De ki: "Cehennem ateşi daha sıcaktır!" Keşke bilseler!

82. Yaptıklarının cezası olarak, bundan böyle az gülsünler, çok ağlasınlar!

83. Allah seni onlardan bir grubun yanına döndürdüğünde, eğer senden savaşa çıkmak için izin isterlerse, de ki: "Benimle beraber aslâ çıkmayacaksınız ve benimle hiçbir düşmana karşı savaşmayacaksınız. Çünkü siz ilkinde (Tebük seferinde) oturup kalmaya râzı oldunuz. Şimdi de geri kalanlarla beraber oturun."

84. Onlardan ölen kimsenin namazını sakın kılma! Mezarı başında da durma! Çünkü onlar Allah'ı ve Peygamber'ini inkâr ettiler ve fâsık olarak öldüler.

85. Onların ne malları ne de çocukları seni imrendirmesin. Allah bunlarla, ancak dünyada onların azaplarını çoğaltmayı ve onların canlarının kâfir olarak güçlkle çıkmasını istiyor.

86. "Allah'a inanın, Resul'ü ile beraber cihad edin!" diye bir sûre indirildiği zaman, onlardan servet sahibi olanlar, senden izin istediler ve: "Bizi bırak! Oturanlarla beraber olalım." dediler.

87. Geride kalan kadınlarla beraber olmaya râzı oldular. Çünkü onların kalplerine mühür vuruldu, artık onlar anlamazlar.

88. Fakat o Peygamber ve onun maiyyetinde bulunan müminler, mallarıyla canlarıyla cihad ettiler. İşte bütün hayırlar onlarındır. Saâdete erişenler de onlardır.

89. Allah onlar için altlarından ırmaklar akan, içlerinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük kurtuluştur.

90. Bedevilerden (savaşa katılmamak için) özür beyan edenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah ve Resul'üne yalan söyleyenler de oturup kaldılar. (Ne geldiler ne de özür dilediler). Onlardan kâfir olanlara acıklı bir azap vardır.

91. Zayıflara, hastalara ve harcayacak bir şeyleri bulunmayanlara, Allah'a ve Resul'üne sâdık kaldıkları takdirde bir vebal yoktur. İyilik edenlerin aleyhine de yol yoktur. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

92. Kendilerine binek vermen için sana geldiklerinde: "Size bir binek bulamıyorum." dediğin zaman, infak edecek bir şey bulamadıkları için üzüntüden gözyaşı dökerek geri dönenlere de bir vebal yoktur.

93. Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyenleredir. Çünkü onlar geride kalan kadınlarla beraber olmaya râzı oldular. Allah da onların kalplerini mühürledi. Artık onlar bilmezler.

94. Seferden geri dönüp onların yanına geldiğiniz zaman size özür beyan ederler. De ki: "Hiç özür beyan etmeyin, size aslâ inanmayız. Çünkü Allah bize sizin haberlerinizi bildirmiştir. Yaptığınızı Allah da görecektir. Sonunda görüleni ve görülmeeyeni bilen huzuruna döndürüleceksiniz. O size yaptıklarınızı haber verecektir."

95. Onların yanına döndüğünüzde, kendilerine çıkışmamanız için Allah'a yemin ederler. Siz onlardan yüz çevirin, çünkü onlar murdardırlar. Yaptıklarının karşılığı olarak, varacakları yer cehennemdir.

96. Kendilerinden râzı olmanız için size yemin ederler. Eğer siz onlardan hoşnut olsanız dahi, şüphesiz ki Allah fâsıklar gürûhundan aslâ râzı olmaz.

97. Bedeviler küfür ve nifak bakımından daha beterdir ve Allah'ın peygamberine indirdiği hükümlerin sınırlarını tanımamak ancak onlara yakışan bir tutumdur. Allah bilendir ve hikmet sahibidir.

98. Bedevilerden öylesi var ki, Allah yolunda sarfettiğini de angarya sayar ve sizin başınıza belâların gelmesini bekler. En kötü belâlar kendi başlarına gelsin! Allah işitendir, bilendir.

99. Bedevilerden öylesi de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır, harcayacağını Allah katında yakınlığa ve Peygamber'in duâlarını almaya vesile edinir. Bilesiniz ki o

harcadıkları şeyler, onlar için bir yakınlıktır. Allah onları rahmetinin içine koyacaktır. Şüphesiz ki Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

100. İslâm'da birinci dereceyi kazanan Muhâcirler ve Ensâr ile onlara sadâkatle güzellekle tâbi olanlardan Allah râzı olmuştur. Onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Allah onlar için içinde ebedî kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte bu en büyük bahtiyarlıktır.

101. Çevrenizdeki bedevî Araplardan ve Medine halkından münafıklar vardır. Bunlar münafıklıkta mâhir olmuşlardır. Sen onları bilmezsin, biz onları iyi biliriz. Biz onlara iki kez azap edeceğiz. Sonra da onlar daha büyük bir azaba itileceklerdir.

102. Onlardan diğer bir kısmı da günahlarını itiraf ettiler. Onlar iyi bir ameli diğer kötü bir amelle karıştırdılar. Bunlar tevbe ederlerse, umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayan ve merhamet edendir.

103. Onların mallarından sadaka al ki, bununla kendilerini temizlemiş, bereketlendirmiş olasın. Onlara duâ et. Şüphesiz ki senin duân onlar için sekinettir (huzur kaynağıdır). Allah işitendir, bilendir.

104. Allah'ın; kullarının tevbesini kabul ettiğini, sadakaları aldığını, Allah'ın tevbeleri kabul eden ve merhamet eden olduğunu bilmiyorlar mı?

105. De ki: "İstediğinizi yapın! Allah da, Resul'ü de, müminler de işlediğinizi görecektir. Daha sonra gizli ve açık olanı bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O size yapmış olduklarınızı haber verecektir."

106. Diğer bazıları da Allah'ın emrine bırakılmışlardır. Onlara ya azap eder, ya da tevbelerini kabul eder. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

107. Zarar vermek, inkâr etmek, müminlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve Resul'üne karşı savaşmış olan (adamin gelmesini) beklemek için bir zarar mescidi kuranlar var ya: "Bizim iyilikten başka bir niyetimiz yoktu." diye mutlaka yemin ederler. Halbuki Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder.

108. Orada (o Mescid-i dırar'da) aslâ namaza durma! Tâ ilk günden takvâ üzere kurulan mescidde namaza durman daha lââyık ve uygundur. Orada temizlenip arınmayı seven erkekler vardır. Allah da çokça temizlenenleri sever.

109. Binasını Allah korkusu ve rızâsı üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasını çökecek bir yar kıyısına kurup da onunla birlikte kendisi de cehennem ateşine yuvarlanıp giden kimse mi hayırlıdır? Allah zâlimler gürûhunu hidayete erdirmez.

110. Yapmış oldukları binaları, kalpleri parçalanıncaya kadar, yüreklerinde devamlı olarak bir kuşku ve ızdırap kaynağı olarak kalacaktır. Allah her şeyi hakkıyla bilendir, hükmünde hikmet sahibidir.

111. Hiç şüphesiz ki, Allah yolunda savaşıp düşmanları öldüren ve öldürülen müminlerin canlarını ve mallarını Allah, cennet kendilerinin olmak karşılığında satın almıştır. Onlara vaad olunan cennet haktır ki, Tevrat'ta da İncil'de de ve Kur'an'da da sâbittir. Allah'tan ziyade ahbine vefa gösteren kimdir? O halde yaptığınız bu hayırlı alışverişten dolayı sevinin. İşte bu çok büyük bir saâdetdir.

112. Allah'a tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, oruç tutanlar, rüku ve secde edenler, iyiliği teşvik edip kötülükten vazgeçirmeye çalışanlar ve Allah'ın hududunu koruyanlar var ya, işte bu müminleri müjdele!

113. Cehennem ehli oldukları onlara apaçık belli olduktan sonra, akraba bile olsalar, müşrikler için af dilemek Peygamber'e ve müminlere yaraşmaz.

114. İbrahim'in, babası için mağfiret dilemesi, sadece ona verdiği sözden dolayı idi. Onun Allah'ın düşmanı olduğu kendisine belli olunca, ondan uzaklaştı. İbrahim gerçekten çok içli ve yumuşak huylu idi.

115. Allah bir topluluğu hidayete erdirdikten sonra, sakınmaları gereken şeyleri kendilerine açıklamadıkça onları dalâlete düşürecek değildir. Şüphesiz ki Allah her şeyi bilendir.

116. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Diriltir ve öldürür. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı yoktur.

117. Andolsun ki Allah, sıkıntılı bir zamanda bir kısmının kalpleri kaymak üzere iken Peygamber'i ve güçlük zamanında ona uyan Muhacirler'i ve Ensar'ı affetti, sonra da onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara karşı çok şefkatli ve çok merhametlidir.

118. Tevbelerinin kabulü geri bırakılan üç kişiyi de bağışladı. O derece bunalmışlardı ki, yeryüzü olanca genişliğine rağmen onların başlarına dar gelmişti. Vicdanları da kendilerini sıkıyordu. Allah'tan (O'nun azabından) kurtuluşun ancak Allah'a sığınmakla olacağını anlamışlardı. Sonra tevbelerini kabul buyurdu ki, onlar da tevbekârlar arasına dahil oldular. Şüphesiz ki Allah tevbeleri çok kabul buyurandır, çok merhametli olandır.

119. Ey iman edenler! Allah'tan korkunuz ve sâdıklarla beraber olunuz!

120. Medine halkına da onların çevresinde bulunan bedevilere de Allah'ın Peygamber'inden geri kalmak, onun canından önce kendi canlarını düşünmek yakışmaz. Çünkü Allah yolunda susuzluk, yorgunluk, açlık, kâfirleri öfkeli edebilecek bir yere ayak basmak ve düşmana karşı bir başarı kazanmak karşılığında mutlaka bir sâlih amel yazılır. Çünkü Allah muhsinlerin mükâfatını zâyi etmez.

121. Onların Allah yolunda harcadıkları az ve çok her şey, yürüdükleri her yol, mutlaka hesaplarına yazılır. Ki Allah onları, yaptıklarının en güzeli ile mükâfatlandırır.

122. Müminlerin hepsinin de toptan savaşa çıkmaları doğru değildir. İçlerinde her sınıftan bir tâife, dini iyice öğrenmeleri ve kavimleri (savaştan) döndüklerinde onları ikaz edip uyarmaları gerekmez mi? Umulur ki sakınırlar.

123. Ey iman edenler! Yakınınyızda bulunan kâfirlerle savaşın. Onlar sizde büyük bir azim ve sertlik görsünler. Bilin ki Allah takvâ sahipleriyle beraberdir.

124. Ne zaman bir sûre indirilse, onlardan (münafıklardan) bazıları: "Bu sûre hanginizin imanını artırdı?" derler. Halbuki o, iman edenlerin imanını artırmıştır ve onlar birbirleriyle müjdeleşirler.

125. Kalplerinde hastalık olanlara gelince, (o sûre) murdarlıklarına murdarlık katmıştır ve kâfir olarak ölüp gittiler.

126. Onlar her yıl bir veya iki defa çeşitli belâlara uğratılıp imtihana çekildiklerini görmüyorlar mı? Böyleyken yine de tevbe etmiyorlar, ibret almıyorlar.

127. Bir sûre indirildiği zaman: "Sizi bir kimse görüyor mu?" diye birbirlerine bakarlar, sonra sıvışıp giderler. Allah onların kalplerini imandan çevirmiştir. Çünkü onlar gerçeği anlamayan kimselerdir.

128. Andolsun, içinizden size öyle aziz bir peygamber gelmiştir ki, sıkıntıya uğramanız ona çok ağır ve güç gelir. Üstünüze çok düşkündür. Müminlere çok şefkatli, çok merhametlidir.

129. Eğer yüz çevirirlerse de ki: "Allah bana yeter! O'ndan başka ilâh yoktur, O'na tevekkül ederim. O, büyük Arş'ın sahibidir."

Sûre 10